

Михаил Колцов
Копиехвъргачи

Ако живеете в жилищна кооперация, а стените са тънки и комшиите ви от сутрин до вечер надуват грамофона, че отгоре на всичко пускат все една и съща, все оная допотопна плоча „Тройката лети, препуска“, която ви е дошла до гуша – грабвайте перото и пишете жалба.

Но щом ще пишете – напишете я поне като хората. В съответствие с модата. А цялата мода е в първите редове:

„До управителния съвет на жилищна кооперация № 742, Мелиоративно-Благовещенский переулок. Копие до грамофонната фабрика «Трудов фокстрот». Копие до 96-то отделение на милицията. Копие до бюро на секцията по здравеопазването при райсъвета. Копие до редакциите на в. «Правда», «Известия на Централния изпълнителен комитет», «Рабочая Москва», «Комсомолская правда» и «Гудок». Копие до сектор «Контрол» на Работническо-селската инспекция на СССР, на вниманието на другаря Ройзенман. Копие до международната кооперативна асоциация. Копие до председателя на Централния изпълнителен комитет на СССР др. Калинин, Петровски. С настоящето категорично протестирам срещу незаконното и намиращо се в разрез с правилата на обществения ред свирене на музикални инструменти от страна на...“

– Отде дойде – ще кажете вие – тая мода?

Модата дойде отгоре. От началството. От учрежденията.

Всяка сутрин, удари ли в канцелариите девет часът, машинописките зареждат ундервудите си с дебели пачки хубави бели листа с мазни лилави индига помежду им. И тракат, размножават, пъхат в пликове, лепят.

А след тях – куриери, пощальони, разсилни – стегнат валенките и потеглят по студените простори на шестата част от нашата планета. Разнасят копията. И в канцелариите отново разпечатват пликовете, четат, подшиват, регистрират...

Тръстът „Мерки и теглилки“ получава от „Кожосиндиката“ молба да му се доставят мерки за кожи. „Мерки и теглилки“ отговарят – мерки няма!

И – копие до Работническо-селската инспекция на СССР.

Защо?

Не се знае. За всеки случай. Да не си мислят тия в Работническо-селската инспекция, че тръстът „Мерки и теглилки“ дреме. Да видят, че „Мерки и теглилки“ отговаря на писмата.

Акционерното дружество „Стормонг“ (за търговията между СССР и Монголия) се е преместило на нов адрес. Преместването на телефоните им обаче се забавя. „Стормонг“ съобщава тоя факт на

Междуведомствената комисия при Управлението на съобщенията. С копия: до Народния комисариат по търговията на СССР, до Работническо-селската инспекция на СССР – сектор „Контрол“, до Съвета на народните комисари – комисията по разтоварване на град Москва от учреждения.

Защо?

Не се знае. За всеки случай. Може би членовете на колегиума на Народния комисариат по търговията и на Работническо-селската инспекция ще хванат за всеки случай двама-трима души от народните комисари и дружно ще излязат на протестен митинг пред телефонната станция.

Замнаркомът по финансите на СССР пише енергично писмо до замнаркома по търговията на СССР относно необходимостта да се отпуснат коли за гаража на Народния комисариат по финансите.

С копие до Работническо-селската инспекция на СССР – групата на др. Ройзенман.

Защо?

Неизвестно. За всеки случай. Може би групата на др. Ройзенман ще се вдигне и ще иде при замнаркома на търговията да му почете малко морал:

– Бива ли да обиждате колегата си, другарю замнарком? Защо са тия разпри между замнаркоми!

Московското представителство на „Союз-золото“ съобщава на собствения си представител във Висшия съвет за народно стопанство, чието седалище е също в Москва, че „необходимостта от доставката на колоиден разтвор отпада“.

С копие до Работническо-селската инспекция на СССР.

Защо?

Не се знае. За всеки случай. Може би, получавайки копието от съобщението на „Союз-золото“, сътрудниците на Работническо-селската инспекция ще си вземат почивен ден и ще организират другарска вечеря по случай отпадането на нуждата от колоиден разтвор?

Вместо да възложи строителството на таганрогската болница на тръста на Висшия съвет за народно стопанство, Народният комисариат по здравеопазването го възлага на друго учреждение. Висшият съвет за народно стопанство напомня на Народния комисариат по здравеопазването за съществуващата директива.

При това – с копие до Работническо-селската инспекция на СССР, с копие до Работническо-селската инспекция на РСФСР, с копие до

Народния комисариат по земеделието на РСФСР.

Защо?

Нали още не е възникнал конфликт? Така, за всеки случай. Всичко може да се случи. Всичко става. Прати си едно копие повече, пък от много глава не боли.

Средноволжкия хартиен тръст не може да се спогоди с долноволжкия тръст по зърнените храни относно цената на сламата, която последният му доставя. И пише по този повод до Народния комисариат по търговията на РСФСР.

С копие до дирекцията на хартиената промишленост при Висшия съвет за народно стопанство на РСФСР, до Хартиения синдикат, до Работническо-селската инспекция.

Защо?

Един дявол знае защо.

„Мосселпром“ е обезпокоен, че не му стига хартията за опаковка на сладкарските изделия. И пише – вярно, без копия, но затова пък на шест адреса: до Народния комисариат по търговията, до Комитета по печата, до – Работническо-селската инспекция на СССР – сектор „проверки“, до Московската работническо-селска инспекция, до Московския съвет за народно стопанство – извън отраслевия отдел на сладкарската конвенция и до Съюза на работниците от хранителната промишленост.

Защо?

Не се знае.

Та нали всеки от шестте получатели, като види отгоре на писмото адреса на останалите петима, може да се успокои, допускайки, че именно те ще се заемат с уреждането на въпроса.

Пък и да не се успокои, какво да направи? Към кого да се обърне? Към всяко от останалите пет учреждения ли? Само към две от тях? А защо не към три?

Извън приведените седем примера могат да се посочат и по-важни въпроси, много по-съществени, по-належащи, по-срочни. Нали?

Да, така е.

Но когато става дума за неотложни въпроси от държавно значение, копиеманията се превръща от болезнен канцеларски навик в най-злокачествен бюрократизъм. Защото тук ръководен мотив става най-често стремежът да се презастраховаш, да прехвърлиш другиму отговорността за възможните служебни неприятности.

– Ние ли не сме си отварили очите? Хе-хе... Нашите данни говорят точно обратното. Ние своевременно ви изпратихме копие от нашето

отношение по въпроса. А вие, хе-хе, не благоволихте да ни отговорите!

А какво да правят наистина получателите на непресъхващия поток от копия?

Да ги хвърлят в коша или равнодушно да ги подшиват към дело?

Това би било бюрократично бездушие.

Да ги четат, сериозно, внимателно, да правят запитвания, да се месят във всичко?

Но това би значело да си зарежат основната работа, да се оставят да ги понесе книжният поток на канцеларщината, да забъркат още повече кашата!...

Във връзка с посевната кампания потокът от копия взе направо зас-трашителен характер. Някои изкусни чиновници се оградят с истинска броня от книжа и документи, през която нищо не може да се види и разбере. Един член на колегиума на Главното управление по машиностроене-то успял само за един ден да разпрати седем писма на тридесет и пет различни адреса – предупреждения за недоставени селскостопански машини.

Тези тридесет и пет копия са само онази част, която попадна в ползрението ни. Възможно е производителността на този член на колегиума на Главното управление по машиностроене-то да е много по-голяма. Какво представлява тъничката мастилена струйка в сравнение с мощния канцеларски фонтан! Тоя член на колегиума на Главното управление по машиностроене-то може да се сравни най-добре с някой брониран от главата до петите средновековен рицар.

И единият, и другият са копиехвъргачи, и двамата целят да обезвредят с копието си врага.

Упрекват ни, че сме се повтаряли. Вярно, имаше вече файлетон на тази тема. И последва най-строга заповед до всички поделения-на Висшия съвет за народно стопанство – да се преустанови разпрацането на ненужни копия по инстанциите.

Да... но за една година нищо не се е променило. Всички приведени от нас случаи се отнасят за времето след излизането на файлетона и заповедта.

... Струва ли си тогава отново да се връщаме на същото? Да пишем ли пак?

Защо?

Не се знае. За всеки случай. Може пък сега да хване декиш.

КРАЙ

© 1930 Михаил Колцов
© 1978 Венцел Райчев, превод от руски

Михаил Кольцов
, 1930

Сканиране, разпознаване и редакция: Светослав Иванов, 2007

Публикация:
Михаил Колцов
ФЕЙЛЕТОНИ
Първо издание

Подбор и превод от руски ВЕНЦЕЛ РАЙЧЕВ
Редактор ЛИЛИЯНА ГЕРОВА
Оформление ВЛАДИСЛАВ ПАСКАЛЕВ
Рисунка ИВАН ГАЗДОВ
Художник-редактор ЯСЕН ВАСЕВ
Технически редактор ОЛГА СТОЯНОВА
Коректор МАРГАРИТА МИЛЧЕВА

Дадена за набор на 1.11. 1978 г. Подписана за печат юни 1978 г. Излязла от печат юли 1978 г.

Формат 70×90/32. Печатни коли 8 1/2. Издателски коли 4,96. Тираж 30 125. Цена 0,50 лв.

Код 9535321111 04 – 5554-32-78

ДПК „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ“ София, ул. „Ракитин“ 2
ДИ „НАРОДНА КУЛТУРА“ София, ул. „Гаврил Генов“ 4

Библиотека „ПАНОРАМА“ № 83. Серия „ХУМОР“ № 6
83-VI-5
София 1978

Михаил Кольцов
ФЕЛЪЕТОНЫ И ОЧЕРКИ
Государственное издательство художественной литературы
Москва 1961

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4431>]